

PATENTNI SPIS BR. 10806

Ing. Meyer Friedrich, Berlin-Halensee, Nemačka i Klar Michael,
Bratislava (Č. S. R.).

Postupak za izradu sigurnosnog stakla.

Prijava od 2 maja 1933.

Važi od 1 oktobra 1933.

Traženo pravo prvenstva od 2 maja 1932 (Nemačka).

Već je poznato, da se sigurnosno staklo izrađuje na taj način, što se dve staklene ploče i jedan međusloj iz celuloidnog lista ili lista iz acetil-celuloze spajaju pomoću kakvog vezujućeg sredstva ili bivaju zajedno presovani. Kao vezujuće sredstvo su do sada upotrebljavani želatini, kazein, riblji lepak, dekstrin i t. sl. Ali sva ova vezujuća sredstva imaju ipak nezgodu, da vremenom pod uticajem sunčanih zrakova postaju žuta ili mrka i da stoga naročito kod upotrebe sigurnosnog stakla za zaštitne ploče protiv vetra na motornim kolima, veoma nepovoljno utiču na vid. Osim toga su takva stakla samo ograničeno otporna na cepanje, pošto su ova vezujuća sredstva u stvrdnulom stanju više ili manje krta. Iz istog razloga se takva sigurnosna stakla daju seći samo u zagrejanom stanju, jer se inače vezujuće sredstvo na ivici sečenja odvaja od stakla i omogućuje pristup vlage u unutrašnjost spojenih ploča.

Po pronalasku sve ove nezgode bivaju izbegnute time, što kao vezujuće sredstvo biva upotrebljena elastična veštačka smola koja obrazuje film, prvenstveno kondenzacioni produkt mokračne materije. Takvo vezujuće sredstvo je potpuno postojano na svetlosti i po stvrdnjavanju i samo predstavlja dalji elastični i to skoro sastavni međusloj između stakla i celuloidnog lista ili lista iz acetil-celuloze, koji čvrsto prijanja uz obe materije i ne postaje krh i lomljiv, tako, da se takvo sigurnosno

staklo daje seći u hladnom stanju kao obično staklo. Usled elastične popustljivosti vezujućeg sredstva je i otpornost na cepanje ovog stakla znatno viša no otpornost poznatih stakala. Pošto dalje vezujuće sredstvo i samo obrazuje čvrst film, to celuloidni sloj odnosno sloj iz acetil-celuloze može biti izabran znatno slabijim no do sada, tako, da neizbežno tamnjenje ovog sloja uopšte nema više nikakvog uticaja na providnost stakla. Svakako se tada može desiti, da ovaj tanak međusloj postane mekan pod uticajem vezujućeg sredstva ili kupatilne tečnosti, koja biva upotrebljena za isterivanje vazduha. Da bi se ovo preuredilo podesno je, da se međusloj snabde kakvim tankim zaštitnim slojem iz želatina, belančevine ili t. sl. pomoću kojeg biva sprečeno prodiranje vezujućeg sredstva ili kupatilne tečnosti u materijal međusloja.

Iz istog razloga je, da bi se sigurno sprečilo sigurno obrazovanje mehura u staklu, takođe podesno, da se presovanje ne izvodi, kao što je do sada bilo uobičajeno, pomoću dve ploče za presovanje, nego pomoću jedne osnovne ploče i jednog valjka, pošto se ovde pritisak premešta od jedne ivice ploče ka drugoj i time kupatilna tečnost biva mnogo sigurnije istisnuta, do poslednjeg ostatka, iz staklene ploče. Osnovna ploča biva pri tome korisno zagrejana na približno 50 do 60° C.

Patentni zahtevi:

1) Postupak za izradu sigurnosnog stakla, koje se sastoji iz dva staklena sloja i jednog međusloja iz celuloidnog lista ili lista iz acetil-celuloze, naznačen time, što biva upotrebljena elastična veštačka smola koja obrazuje film.

2) Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što kao vezujuće sredstvo biva upo-

trebljen kondenzacioni produkt mokraćne materije.

3) Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što celuloidni list ili list iz acetil-celuloze pre spajanja slojeva biva prevučen zaštitnim slojem, koji sprečava prodiranje vezujućeg sredstva u isli.

4) Postupak po zahtevu 1 do 3, naznačen time, što staklo po spajanju biva pomoću kakvog valjka presovano na zagrejanoj ploči.